

**Host: Mičánek František; generál, budoucí děkan vojenské školy
NATO Defence College v Římě**

29.1.2016 ČT 24 str. 1 18:25 Interview ČT24

;;;

Zuzana TVARŮŽKOVÁ, moderátorka

Jak se vyrovnávat s konflikty, které přináší současný svět? Dnes začaly mírové rozhovory o Sýrii. **Válku** to ale v krátké době nezastaví. Jak se dají jednotlivé světové hrozby rozdělit, a která ohrožuje západní svět nejvíc? A jak se v tomhle ohledu musí měnit **strategie Severoatlantické aliance**? Není to čím dál složitější, když mají různí aktéři různé zájmy? Hostem dnešního Interview je František Mičánek, děkan na Defence College v Římě. Dobrý večer.

František MIČÁNEK, **generál**, budoucí děkan **vojenské školy NATO Defence College** v Římě

Dobrý večer.

Zuzana TVARŮŽKOVÁ, moderátorka

Co všechno obnáší a bude obnášet vaše role děkana, který bude mít na starosti bezpečnostní a **vojenskostrategická studia**?

František MIČÁNEK, **generál**, budoucí děkan **vojenské školy NATO Defence College** v Římě

Tak, v každém případě děkan této školy Defence College nemá jenom na starost **vojenskostrategická studia**. Je to klasická pozice děkana, to znamená je to člověk, který má na starosti kompletně /nesrozumitelné/ nebo obsah výuky té dané školy a kromě jiného, že tedy zastupuje samotného **velitele školy**, tak má na starost právě i tu, řekněme, strategickou komunikaci s politickými i **vojenskými partnery** v jednotlivých, jednotlivých zemích. Ale hlavně jeho nasměrování je směrem k výuce a cílem je vlastně implementovat ty nejposlednější trendy nejlepší znalosti a zkušenosti, které jsou možný získat po celém světě nebo hlavně v **Severoatlantické alianci** nebo **Evropské unii** do přípravy budoucích důstojníků a civilních zaměstnanců, kteří jsou na této škole připravováni do struktur **Severoatlantické aliance** nebo **velitelství Severoatlantické aliance** a **Evropské unie**.

Zuzana TVARŮŽKOVÁ, moderátorka

A kdybyste měl být ještě o něco, alespoň krátce konkrétnější, co takové studium obnáší, co to všechno znamená?

František MIČÁNEK, **generál**, budoucí děkan **vojenské školy NATO Defence College** v Římě

Dobře. Vlastní škola, vlastní škola zabezpečuje několik typů kurzů. Ty hlavní, ten hlavní program je soustředěn do pětíměsíčních kurzů. Studenti nebo studující, kteří přichází do těchto kurzů, je jich zhruba každý rok 80 až 100, průměrný počet zemí se pohybuje 28 až 35 a v rámci tohoto nebo tento kurz je rozdělený do jednotlivých modulů a v každém modulu se probírá určitá tematika. Začíná se zpravidla například strukturou a historií **Evropské unie**, **Severoatlantické aliance**. V dalším bloku se probírá například **bezpečnostní situace**, různé hrozby, probírá se i struktura **Evropské unie**, struktura **velitelství**, vlastní architektura této organizace. Probírají se dopady globalizace a tak dále a tak dále, to znamená to jsou vlastně ty nejdůležitější věci, který ten člověk musí znát, než vjede do toho **mezinárodního** štábu.

Zuzana TVARŮŽKOVÁ, moderátorka

Řekněte mi, ano, spolupracujete třeba i s některými nečlenskými zeměmi a jaké má třeba tato škola konkrétně absolventy, protože vy jste mluvil o těch pozicích právě v rámci **NATO**, ale jsou tam i lidé i absolventi, kteří pracují posléze a nebo předtím v diplomacii, politice?

František MIČÁNEK, **generál**, budoucí děkan **vojenské školy NATO** Defence College v Římě

Určitě. Tato škola má jednu zvláštnost nebo na rozdíl od například našich obdobných kurzů, které děláme i tady na **Univerzitě obrany**, že jsou nejenom **mezinárodní**, ale že není vyhrazen nebo tyto kurzy nejsou vyhrazeny specificky jenom pro **vojáky**, ale pro policisty, pro budoucí diplomaty, pro pracovníky dalších **ministerstev**, civilních **ministerstev**, který nějakým způsobem spolupracují nebo zabezpečují tu problematiku obranyschopnosti nebo bezpečnosti. A ještě doplním jednu věc, to další specifikum, které ta škola má, je, že vlastně v rámci těch pěti měsíců, studenti stráví přibližně jeden měsíc cestováním po různých evropských i mimoevropských zemích, takže tak, jak jste naznačila, jestli studují i mimoevropští, nebo mimo, lidé ze zemí mimo **Severoatlantickou alianci**. Ano. Jsou tam lidé z různých **bezpečnostních iniciativ** jako je istambulská iniciativa nebo středoistambulská nebo středozemní nebo středomořská iniciativa, omlouvám se, takže jsou tam lidé z arabských zemí, jsou tam lidé nebo jsou tam studenti z **Japonska**, z Koreje, z Izraele a dalších zemí, které se vláda rozhodne nominovat do těchto kurzů.

Zuzana TVARŮŽKOVÁ, moderátorka

Teď by mě jenom krátce zajímal váš pohled na to, když se bavíme o vzdělávání, co si myslíte o těch úvahách, že by se jistě základy a teď nechci říkat přímo **branné výchovy**, protože tak to znal minulý režim, měly objevit znovu v těch možných **školských** osnovách i dnes. Je to úvaha správným a užitečným směrem?

František MIČÁNEK, **generál**, budoucí děkan **vojenské školy NATO** Defence College v Římě

Určitě ano. Víte, ono, ono, když se uvažuje o bezpečnosti nebo obranyschopnosti, zpravidla spousta lidí nebo i politiků má tendenci vztahovat všechno na **ministerstvo obrany**, maximálně na **ministerstvo** vnitra. Přitom zabezpečení **obran** dané země je otázkou vlády. To je otázka celé společnosti a ono velmi těžko se, se něco takového jako je bránit vlast, může podařit tehdy, když není dobře nastavený vztah mezi civilní veřejností nebo občany a jejich **ozbrojenými silami**. Je to nedávný příklad **České republiky**, kdy to odcizení bylo poměrně značné a bylo to jakési dědictví minulosti z minulého režimu. A k nastavení lepší atmosféry a většího povědomí mezi tou civilní veřejností právě slouží program Pokos, který byl, myslím, že zahájen v roce 2012. Vznikla jakási koncepce přípravy a je to poprvé, byť tento program, tuto koncepci zpracovalo **ministerstvo obrany** a je v podstatě jeho gestorem, tak úzce spolupracuje s **ministerstvem** školství a to je jediná správná, správná cesta do budoucna. Připravovat mladou generaci nenásilnou formou od **základních** stupňů a postupně ji zdokonalovat a vlastně vzdělávat i v této oblasti, protože to není vůbec jednoduchá oblast.

Zuzana TVARŮŽKOVÁ, moderátorka

Svět je obklíčen řadou civilizačních proměn, konfliktů. Kvůli Ukrajině je jako hrozba označováno Rusko a nejen kvůli Ukrajině. Máme tady boj proti islamistickým **teroristům**. Co všechno řadíte mezi hrozby současnosti vy, pane děkane?

František MIČÁNEK, **generál**, budoucí děkan **vojenské školy NATO** Defence College v Římě

Když se řekne hrozba, tak spousta lidí právě i kolegů **bezpečnostních expertů** a analytiků neodolá a okamžitě skočí na to konkrétní vyjmenování hrozby a dneska, jak jste řekla, jsou populární dvě. Rusko a Islámský stát. Paradoxně, já to vidím, možná trošku složitěji nebo ne možná, ale určitě trošku složitěji, protože Rusko jako takové není hrozbou. Hrozbou je revizionistický režim, který momentálně představuje nebo reprezentuje prezident Putin se svou snahou jakýmsi způsobem revidovat evropské pořádky. To je asi ta stejná úvaha, jako byste řekli, trend globalizace, který je pozitivní i může mít negativní dopady, ale hrozbou se stává teprve tehdy, když v podstatě například v rámci globalizace a nerovnoměrného hospodářského vývoje dochází nebo dojde k velkým migračním vlnám a posunu do oblastí tak, jak vidíme dnes, které jsou, které jsou zaslíbené vlastně těm zchudlým nebo nespokojeným lidem. Takže, kdybych se vrátil znovu k té charakteru hrozby, ano, je tady, je tady režim, který máme v Rusku. Je tady Islámský stát, potažmo v podstatě radikální islám a možná, já bych do budoucna viděl poměrně velkou hrozbu ve změnách životního prostředí, případně demografickém vývoji, protože ty trendy jsou jasné. Oteplování nebo vůbec změna charakteru, klimatu na zemi se nedá zastavit, je to historicky daná věc, probíhá v určitých vlnách a s tím ruku v ruce samozřejmě jdou migrační vlny lidí a

to, že dochází k nárůstu lidské populace na zemi, také není žádné tajemství, takže zanedlouho budeme mít nějakých osm miliard a je otázka, kde tito lidé budou žít, jak budou jíst, jak budou bydlet.

Zuzana TVARŮŽKOVÁ, moderátorka

Současný **předseda vojenského výboru NATO Petr Pavel** řekl Hospodářským novinám následující: Pamětníci v Alianci s jistou dávkou nostalgie vzpomínají na doby bipolárního světa, protože tehdy bylo všechno z pohledu procedurálního posuzování mnohem jednodušší. Bylo jasné, kdo je protivník, bylo jasné, kdo je na naší straně a také bylo jasné, co se má dělat. Souhlasíte s ním?

František MIČÁNEK, **generál**, budoucí děkan **vojenské školy NATO** Defence College v Římě

Samozřejmě. Ten svět byl daleko jednodušší. Všechno bylo černobílé, bylo jasné. Já jsem nedávno četl velice pěknou knížku od Paula Davise, který už v roce 2003 porovnal jakýmsi způsobem charakter hrozeb, které byly ty jakoby konvenční, pocházející z bipolárního světa a ty nové, které dnes nazýváme asymetrické nebo hybridní a tam je nádherně vidět vlastně, jak jednoduchý relativně jednoduchý, v uvozovkách, byl ten starý svět. Věděli jsme všechno o svém protivníkovi, jeho chování bylo predikovatelné. I když tady byly nukleární **zbraně** nebo jaderné **zbraně**, jejich ochota použít nebo ochota je použít, byla minimální, protože obě dvě strany věděly, že by to mělo fatální následky pro všechny. Dnes, když vezmete tu hybridní hrozbu a vezmete si radikální vyznavače určité, určitého myšlení, **teroristy**. Ti nemají žádné takové zábrany. Naopak čím větší škodu způsobí, tím je to lépe. Jsou nepredikovatelní, velmi rychle se učí, přizpůsobují svoji **taktiku** a dokážou velmi, omlouvám se, velmi dobře využívat sdělovací prostředky, média a jsou vynikající v propagandě a informační **válce**.

Zuzana TVARŮŽKOVÁ, moderátorka

Když se pozastavíme nad některými regiony, nejdříve bych to rozdělila. Často se polemizuje nad tím, jaký způsob potlačení použít právě proti islamistickým radikálům přímo v regionu? Včetně pozemních operací a vy víte, že se ty názory velmi rozcházejí. U těch jsou si často politici teď, po zkušenostech nejistí. A jsou opatrní kvůli minulosti. Rozumíte tomu, proč?

František MIČÁNEK, **generál**, budoucí děkan **vojenské školy NATO** Defence College v Římě

Určitě. My máme, když to vezmu z toho zase z širšího hlediska, my máme takovou tendenci prosazovat nebo předávat naše chápání hodnot a priorit demokracii do oblastí, kde v podstatě nemá žádnou tradici a ani v současné době, ani v blízké budoucnosti zřejmě nebudeme úspěšní. Ta váhavost vychází vlastně z toho, jakým způsobem se vyvíjela situace v **Afgánistánu**, jakým způsobem se vyvinula situace v **Íráku**. Teď v podstatě, jakým způsobem nedávno se převrátily události velice pozitivní a nadějně události arabského jara. Tady je vidět, že ty tradiční arabské společnosti mnohdy spořádané v kmenových strukturách nejsou připraveny a nechtějí **přijímat** vlastně naše chápání, naše chápání světa. Když se budeme blížit bavit, třeba o tom regionu ještě středního nebo blízkého východu, velkou roli zde hraje historický konflikt mezi šíity a sunnity. Ten nikdy nepřestal. Místy byl utlumen a dnes v podstatě slouží jako jakási zástěrka, dle mého názoru, i proxikonfliktům jehož nositeli je na jedné straně šíitský například Írán na druhé straně sunnitská Saúdská Arábie. Do toho se svým způsobem vkládá nebo využívá tuto situaci i **Turecko**, byť je člen **Severoatlantické aliance**, ale určitým způsobem samozřejmě využívá nastalou situaci ve svůj prospěch, protože jednoznačně **Turecko** je /nesrozumitelné/ v této oblasti a je si toho vědomo.

Zuzana TVARŮŽKOVÁ, moderátorka

Jak jsem říkala, dnes začalo **jednání** v rámci mírových rozhovorů o Sýrii v Ženevě. Syrská opozice to **jednání** zatím bojkotuje. Tvrdí, že chce, aby se zlepšila situace **civilistů**. Když sledujete zatím tu zvolenou strategii i včetně těch mírových rozhovorů, pochopitelně, ale například západní koalici, která zasahuje přímo v místě. Dokážete zhodnotit její smysl a účinnost?

František MIČÁNEK, **generál**, budoucí děkan **vojenské školy NATO** Defence College v Římě

Účinnost je vždycky s velkým otazníkem, protože tak, jak dnes působí západní koalice, to působení je omezeno takřka výhradně na zpravodajskou činnost, na **letecké údery** buď pilotními nebo nepilotovanými prostředky. Některé z nich jsou velmi účinné, ale jak říkají **vojáci**, dokud nevstoupí na

území noha pěšáka, **válka** nikdy nemůže být ukončena, nemůžeme nikdy vyhrát konflikt. V této pozici má určitou výhodu právě to Rusko, které **vstoupilo** do Sýrie a **vstoupilo** tam po velmi vykalkulované úvaze. Jednak je sice tradičním spojencem Sýrie, ale tak, jak načasovalo svůj **vstup** a tak, jak v podstatě nasadilo svoje síly, je vidět, že to udělalo z toho důvodu, aby si zajistilo rozhodující roli nebo, když ne rozhodující tak velmi výraznou roli v této oblasti a při budoucích nebo už spuštěných rozhovorech o budoucnosti Sýrie.

Zuzana TVARŮŽKOVÁ, moderátorka

A kdybyste byl u té účasti Ruska konkrétnější. Máte třeba na mysli to, jakým způsobem se tedy Rusko chová, bývá kritizována za to, že bombarduje opoziční pozice a ne tolik právě islamistické radikály?

František MIČÁNEK, **generál**, budoucí děkan **vojenské školy NATO** Defence College v Římě

Rusko přistupuje k tomuto konfliktu velice pragmaticky. Zkrátka podporuje prezidenta Bašára Asada a pro Asada je jakákoliv opozice, zkrátka opozicí a protože je to **ozbrojená opozice**, tak jsou to v podstatě protivládni síly. Budoucí, budoucnost Sýrie ta se ukáže možná na těch rozhovorech. Některé strany tak, jak jsem byl informován nebo jak jsem si přečetl na poslední nebyly přizvány a dokud se nepodaří jakoby přizvat všechny rozhodující strany, tak ten konflikt nikdy nebude ukončen.

Zuzana TVARŮŽKOVÁ, moderátorka

Ano. Na to jsem se chtěla zeptat, protože ten region je natolik složitý a z toho, co víme, ti aktéři natolik rozptýlení, že není asi jednoduché najít jednotnou strategii. Vy potom říkáte také následně: dokud nevstoupí noha, porazit nepřítel je složitě. Tak, jak z toho ven?

František MIČÁNEK, **generál**, budoucí děkan **vojenské školy NATO** Defence College v Římě

V každém případě, ten konflikt bude ještě nějakou dobu trvat. Já osobně bych si dokázal nebo dokážu si představit, nebo můžu tvrdit, že dny Islámského státu jsou sečteny, že dříve nebo později bude poražen. Je to otázkou, když budu hodně optimistický, několika měsíců, ale spíš let, protože to zakořenění a ten problém, ta akceschopnost pozemních jednotek, které proti němu momentálně bojují, není příliš vysoká. Ty **ozbrojené složky**, například syrská osvobozenecská **armáda**, jak se hrdě **jmenuje**, já bych velmi váhal s tím označením "**armáda**", protože je to, vy jste to sama naznačila, velké uskupení různých bojůvek. Někde jsem dokonce postřehl, že tam je tam až 400 různých skupin od kmenových **ozbrojených milic** až po skupiny, které jsou afilované na Islámský stát nebo Al-kaidu a v takovémto galimatiáši najít skutečně spolehlivého a věrohodného spojence, případně někoho, s kým chci **jednat**, je takřka nemožné. A já věřím tomu, že Asad společně s Ruskem bude využívat této situace tak, jak už jí využívá k neustálému postupu. Bude využívat úspěchů v pozemních operacích k tomu, aby si vybudoval lepší pozici u vyjednávacího stolu.

Zuzana TVARŮŽKOVÁ, moderátorka

Co si myslíte o účasti **NATO** v tomto konfliktu? Protože i takové hlasy se objevily, naprosto vyloučená, nebo za jakých okolností by byly možná?

František MIČÁNEK, **generál**, budoucí děkan **vojenské školy NATO** Defence College v Římě

Tak, jak mám informace od svých kolegů i ze **Severoatlantické aliance** naposledy, nedávno jsem mluvil o tom například s velvyslancem při **NATO** s panem **Šedivým**. Ochota k zapojení pozemních jednotek **Severoatlantické aliance** v této oblasti je nulová. Takřka by se dalo říkat, že jde o neochotu. Jaké by byly cíle, proč by měla Aliance být **nasazena** jako taková. Účel, účel vlastně ta severoatlantická smlouva je postavena na **obraně** našich hodnot, na **obraně** euroatlantického prostoru. Tento konflikt, který vzniká, i kdybychom souhlasili s tím, že tam budou **nasazeny** pozemní nebo **vzdušné síly** další **Severoatlantické aliance**, nikdy nebude vyřešen, protože už z toho, jaký například, z toho poučení, které vzniklo v **Iráku**, v okamžiku, kdy odešly **americké** nebo další spojenecké jednotky, to vnitřní, ty vnitřní síly, které jsou, které byly dočasně potlačeny, se okamžitě chopí příležitosti a dokud si to nevyřeší tuto sílu nebo tuto situaci vlastní národ, tak nikdy nedojde ke stabilnímu řešení, takže určitě bych nedoporučoval tento zásah. Spíš věnovat se tomu, že budeme hledat odpovídající odpovědné aktéry v regionu, kteří budou chtít region stabilizovat a budeme se snažit nějakým způsobem eliminovat nebo

potlačit ty příčiny. Ty příčiny toho konfliktu a to je ten nerovnoměrný ekonomický vývoj a nespokojenost se, s pozicí tohoto regionu na světovém globálním trhu a ten problém, který je v tom náboženském fundamentalismu.

Zuzana TVARŮŽKOVÁ, moderátorka

Vy jste sám řekl, že byste Rusko jako takové neoznačil za hrozbu, myslím, že bylo patrné to, jak jste to myslel. Když si připomeneme další citát **předsedy vojenského výboru NATO Petra Pavla**: Rusko má skutečně významné **vojenské schopnosti**, a to jak konvenční, tak i jaderné. A tyto své schopnosti v posledních **letech** a poměrně často v rozporu s uznávanými **mezinárodními** pravidly, používá jako primární nástroj své zahraniční politiky. Tedy ne jako podpůrný nástroj, ale jako ten hlavní, jako ten klíčový. Co byste očekával od toho, co se může v budoucnu dít? Protože to, že a teď můžeme říci, třeba způsob jakým vládne režim Vladimira Putina, zkrátka a dobře jsou státy, které ho označují za hrozbu. To je prostě fakt. Jak se to může vyvíjet dál?

František MIČÁNEK, **generál**, budoucí děkan **vojenské školy NATO** Defence College v Římě

Bude se to vyvíjet dál jak vlastně budeme na tuto hrozbu reagovat my. Když budeme pasivně přihlížet a v podstatě **přijímat** pouze politické deklarace, tak samozřejmě odvaha tohoto režimu a jeho asertivnost bude narůstat. Potom můžeme očekávat spoustu dalších **vojenských** i nevojenských diplomacií nebo provokací. A já bych úplně tak nesouhlasil, že to gró je momentálně jenom v té, jenom v té **vojenské oblasti**. Rusko ukázalo, že jsme ho podcenili, že jsme nevěnovali dostatečné množství nebo dostatečnou pozornost i tomu vývoji, tomu množství peněz, které ono věnovalo do nových technologií, do nové výzbroje, do přípravy a profesionalizace svých **ozbrojených sil**. Pořád jsme si mysleli, že to je takové to staré neakceschopné Rusko, ono nás na Krymu a na Ukrajině poměrně velmi překvapilo. A stejně tak nás nebo to, co se děje po **nasazení** ruských jednotek v Sýrii, tak to byla krásná demonstrace síly, když vezmete to krásná v uvozovkách, použití **bombardérů**, použití nejmodernějších **stíhačů**, použití střel s plochou dráhou letu, které jsou schopny na 1500 kilometrů zasáhnout cíl s odchylkou několik metrů. To něco znamená, to je signál tomu světu, podívejte si, my jako Rusko jsme zpět, máme tady obrovskou, obrovskou schopnost a moc na nás netlačte, protože jsme vám rovnocenný partner a chceme, aby na nás bylo takovým způsobem nahlíženo.

Zuzana TVARŮŽKOVÁ, moderátorka

Například server /nesrozumitelné/ přišel s tím, že **Švédsko** se podle interního **armádního materiálu** připravuje na možný válečný konflikt kvůli globální situaci, které jsme svědky. Uvádí tento materiál, na který odkazuje také **český** server novinky.cz. Je nutné toto brát vážně?

František MIČÁNEK, **generál**, budoucí děkan **vojenské školy NATO** Defence College v Římě

Víte, nutné je, nutné je brát vážně jakoukoliv hrozbu a tato hrozba se už ukázala, že má nějaké výsledky. Reakce **Švédska**, se kterou jsem se dneska seznámil v tisku, mě trochu překvapila, protože **Švédsko** je tradičně neutrální země. Po celé 20. století si neutrálně zachovávalo, ale Švédové jsou velice prozíraví. A když už zřejmě dospěli k názoru, že je zde velké nebezpečí nebo velká úhroza možného konfliktu, tak nebudou váhat ani chvíli a budou se snažit na případný potenciální konflikt připravit. A Švédové mají velice, velice dobře rozvinutou válečnou produkci, takže pro ně by to neměl být zas tak velký problém.

Zuzana TVARŮŽKOVÁ, moderátorka

To znamená ale, vy mluvíte tak, jako že to není opravdu nějaká přehnaná apokalyptická vize, což je poměrně závažné.

František MIČÁNEK, **generál**, budoucí děkan **vojenské školy NATO** Defence College v Římě

Já bych nechtěl, já bych nechtěl strašit naši veřejnost. Já osobně nepředpokládám, že dojde k nějakému konfliktu mezi Ruskem a například **Severoatlantickou aliancí**. Rusko je si velmi dobře vědomo toho, že pokud sečtete schopnosti, kapacity, počty ekonomický **vojenský potenciál Severoatlantické aliance** nebo státu, které tvoří **Severoatlantickou alianci**, tak nemá příliš velkou šanci. Na druhé straně je jeho šance v tom, že bude hledat mezery v nejednotnosti mezi jednotlivými státy v rozdílu, které máme například v chápání hrozeb. Je známý rozdíl v chápání hrozeb. Rozumějte Ruska, například v

Pobaltských zemích, které jsou členy Aliance, Polska, a je to rozdíl od chápání ruské hrozby ve Francii, v Anglii, ve Španělsku nebo ve **Spojených státech amerických**. Tyto rozdíly taky jsou a pokud je Rusko dokáže ekonomicky nebo diplomaticky dobře využít, a bohužel Rusko má velice silnou diplomacii, tak tady materializuje hrozba, která by mohla vést k nějakým špatným výsledkům, ale válečný konflikt to určitě nebude.

Zuzana TVARŮŽKOVÁ, moderátorka

To znamená nejde jenom o peníze, o vybavení členských zemí **NATO** jako takové, ale zkrátka a dobře o tu jednotu a udržitelnost. Na druhou stranu jsme skutečně dobře připraveni, kdybychom se třeba bavili o regionu Evropy a nebo dokonce **Česka**?

František MIČÁNEK, **generál**, budoucí děkan **vojenské školy NATO** Defence College v Římě

Pokud se budeme bavit o regionu Evropy, samozřejmě to zabezpečí **obranu** je otázkou každého jednotlivého státu. My jsme v minulosti udělali možná trošku chybu, pokrytecky chybu, že jsme, že jsme se spolehli na to, že jsme členy **Severoatlantické aliance** a že tady máme jakýsi článek, který nám zabezpečuje společnou **obranu**. Zapomněli jsme, že existuje v té stejné smlouvě článek tři, který říká, že každá země je povinována zabezpečit si svoji **obranu** sama a teprve později zváží ostatní země, zda a jakou formou ji přijdou na pomoc. Když bych se, nechci teď hodnotit ty ostatní evropské země, vrátil bych se k **České republice**, protože tu situaci ze svého působení na **generálním štábu** a dalších, dalších organizačních složkách **armády** poměrně dobře znám. Za v podstatě deset let, za uplynulých deset let, když budu počítat někdy od roku 2014 nazpět, došlo k výraznému snížení rozpočtu a nejde jenom o peníze jak si říkala, jde o to, že z **armády** odešlo spousta kvalifikovaného personálu. A dne musíme počítat s tím, že byt' současná vláda otevřela pokladnu a relativně významně navyšuje rozpočet **ministerstva obrany**, což je velice dobré, tak to doba, po které se budeme snažit dostat na tu úroveň, která by byla potřebná, tak bude trvat zase minimálně deset let.

Zuzana TVARŮŽKOVÁ, moderátorka

Poslední věc, na kterou bych se vás chtěla zeptat, je v podstatě osobní a potřebuju jenom krátce. Řekl také předseda **vojenského výboru NATO** v Událostech, komentářích **České** televize, že je velmi smutné, že lidstvo po všech zkušenostech z poslední moderní doby vždy musí dojít až k nějakému krajnímu konfliktu, jako byl ten na Ukrajině, než se rozhodne v podstatě k tomu, aby změnilo svůj přístup. Řekněte mi, je to frustrující úvaha, kterou jste si také prošel někdy? Ano nebo ne?

František MIČÁNEK, **generál**, budoucí děkan **vojenské školy NATO** Defence College v Římě

Je to samozřejmě frustrující. Je nejhorší vždycky si vyzkoušet to špatné na vlastní kůži. Daleko lepší je učit se z chyb druhých, ale tohle to je možné odstranit pouze tím, že dřív než budeme v něčem rozhodovat, než budeme něco řešit, je potřeba se podívat do minulosti, podívat se jak už to řešili naši předchůdci. A potom to může být pozitivní.

Zuzana TVARŮŽKOVÁ, moderátorka

Děkuju vám za rozhovor. Děkuju. Za malou chvíli začínají Události. Podívejte se na ně a hezký večer.